

ת"פ 16498/02/21 - מדינת ישראל נגד מיכאל כספי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16498-02-21 מדינת ישראל נ' כספי
לפני כבוד השופט איתי הרמלין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד אורי סלע ועו"ד אברהם ישי

המאשימה

נגד

מיכאל כספי

ע"י עו"ד צביקה הלפגוט

הנאשם

הכרעת דין

מן הנימוקים שאפרט להלן החלטתי לזכות את הנאשם מן העבירה של היזק בזדון לרכוש ולהרשעו בעבירה של תקיפה.

1. לפי הנטען בכתב האישום, ב-14.11.2019 בשעה 12:15 נהג המתלונן באוטובוס ועקב סכסוך על השימוש בדרך חסם הנאשם ברכבו את דרכו של האוטובוס, ירד ממכוניתו, ניגש לחלון נהג האוטובוס, פתח את החלון בכוח, תפס בידו של המתלונן, והיכה אותו במכת אגרוף בפניו. לפי כתב האישום, הטלפון של המתלונן "עף לכביש והתנפץ". לפי הטענה, אחר כך הקיף הנאשם את האוטובוס, דפק בחוזקה על דלת האוטובוס תוך שהוא מקלל את המתלונן ודורש ממנו לפתוח את הדלת. אחר כך ירק הנאשם על חלון האוטובוס ועזב את המקום.

2. במשפט העידו שלושה עדים מהותיים ושתי שוטרות. העדים המהותיים היו המתלונן (נהג האוטובוס), הנאשם (נהג הרכב הפרטי), ועד ראיה ניטרלי (אחד מנוסעי האוטובוס). מעדויותיהם הצטיירה תמונת רקע ברורה של ההתרחשות. המתלונן נהג באוטובוס וסטה שמאלה לתוך מסלול נסיעתו של הנאשם, ובכך סיכן אותו בסטייה לנתיב הנגדי. אין זה משנה לענייננו אם סטיית האוטובוס הייתה בשל יציאה מתחנה כדברי הנוסע באוטובוס או בשל אופניים שירדו לכביש כטענת נהג האוטובוס. אין גם מחלוקת ממשית על כך שהנאשם עצר את רכבו לכל הפחות כשהוא חוסם חלקית את האוטובוס ומחייב אותו לתמרן לצורך המשך הנסיעה. אין אף מחלוקת כלשהי על כך שהנאשם ירד ממכוניתו ופנה בתקיפות לנהג האוטובוס. המחלוקת העיקרית היא על פעולותיו של הנאשם כשניגש לאוטובוס.

3. לפי עדותו הראשית של הנאשם במשפט, האוטובוס זגזג במהלך הנסיעה. בתחילה חשב שהוא עושה זאת כדי

להוריד נוסעים, אך לאחר שבעקבות סטייה חזקה של האוטובוס נאלץ הוא עצמו לסטות שמאלה בחוזקה וכמעט התנגש ברכב אחר, פתח את חלון המכונית ואמר לנהג האוטובוס: "מה אתה עושה?". לדבריו, נענה לכך בסימון אצבע משולשת על ידי נהג האוטובוס. הנאשם, שהתרגז לדבריו, ניצל את עמידת האוטובוס בצומת בהמשך הנסיעה, העמיד את רכבו כשהוא מסיט אותו מעט לימין, יצא מהמכונית וניגש לחלון נהג האוטובוס על מנת לברר את פרטי הנהג כדי להגיש תלונה נגדו. לטענתו, בשלב זה טרק המתלונן את החלון. לטענתו, הוא עצמו דפק על חלון הנהג באצבעותיו, אך במקום שיפתח את החלון המשיך נהג האוטובוס לסמן לו אצבע משולשת. הוא (הנאשם) החל לדבריו ללכת לפני האוטובוס לכיוון דלתות האוטובוס, אך כאשר הבחין שיש מי שמצלם אותו מתוך האוטובוס הבין שעומדים להפוך את התמונה ולהציגו כאדם אלים, חזר למכוניתו ועזב את המקום. לדבריו, הופתע מאד מהגשת התלונה נגדו, והוא מצטער שלא צילם את מספרו של האוטובוס ולכן לא הגיש תלונה. הנאשם הכחיש שהוזמן לעימות ולא התייצב אליו. לדבריו, הוא שהציע למשטרה לקיים עימות. הנאשם הגיש תמונות של אוטובוסים שנועדו להמחיש שחלון הנהג נפתח רק עד מחציתו, ולכן קשה לאדם שאינו גבוה במיוחד לעמוד מחוץ לחלון ולהכות את הנהג המוגן על ידי מחצית החלון.

4. בחקירתו הנגדית ציין הנאשם שאין לו כל היכרות עם נהג האוטובוס, ואמר שהסיבה לכך שהאחרון שיקר היא כנראה העובדה שהנוסע באוטובוס שכנע אותו להגיש תלונה, ושהשניים "היו צריכים לעשות מזה דרמה". עובדתית הנאשם טען בחקירה הנגדית שחוץ מלסמן לו אצבע משולשת, נהג האוטובוס גם אמר לו: "לך תזדיין" כשהוא (הנאשם) ניגש אליו. בעקבות שאלתו של התובע אם היכה על השמשה הקדמית של האוטובוס אמר הנאשם שהקיש עליה בפרקי אצבעות ידו הקפוצה לאגרוף. לדבריו, הסכים להתנצל בפני נהג האוטובוס משום שלא היה צריך לצאת אליו. בתשובה לשאלתי טען הנאשם שגם בחקירת המשטרה הדגים דפיקה על שמשת החלון כפי שהדגים בעדותו בבית המשפט.

5. עיון בעדותו של הנאשם במשטרה (ת/4) מעלה ששם טען כי התרשם שנהג האוטובוס, שזגזג לדבריו באוטובוס הארוך שלו, ניסה לחסום אותו, ולתחושתו של הנאשם עשה זאת בכוונה. בחקירה אמר שהעובדה שנהג האוטובוס סימן לו אצבע משולשת הרגיזה אותו, והוא היה בתקופה רגישה כיוון שזמן לא רב קודם לכן נפטרה אמו. כשעמד האוטובוס ברמזור הוא חסם אותו ויצא ממכוניתו. נהג האוטובוס סגר את החלון ולקח את הטלפון כדי לצלם. הוא (הנאשם) "דפק לו מכה" על חלון נהג האוטובוס, הלך לשמשת החזית של האוטובוס ושוב נתן מכה לשמשה. זאת, כדי להביע כעס על התנהגותו של נהג האוטובוס. הנאשם לא טען בחקירה זו שהגיע לאוטובוס כדי לקבל את פרטיו של הנהג. הנאשם הכחיש גם בחקירת המשטרה שהיכה את נהג האוטובוס ושהטלפון נפל מידו של המתלונן. גם בחקירה זו טען הנאשם שכשראה שיש מי שמצלמו מתוך האוטובוס, התעשת וחזר למכוניתו.

6. המתלונן, נהג האוטובוס, סיפר בעדותו הראשית שאכן סטה לתוך נתיב נסיעתו של הנאשם עקב ירידת אופניים חשמליים מהמדרכה לכביש, והתרשם שהנאשם נבהל מסטייתו (המתלונן ציין שאין לו היכרות מוקדמת עם הנאשם). אחר כך ניסה לטענתו לסמן לנאשם שהוא מתנצל, אך הנאשם הבין לא נכון את כוונתו. הנאשם חסם את נתיב נסיעת האוטובוס, ובא אחוז אמוק לדלת האוטובוס ודפק עליה, אך בעצת הנוסעים הוא לא פתח את הדלת. לדבריו, הנאשם ניגש לחלון הנהג, שהיה חצי פתוח, פתח את החלון, משך אותו (את המתלונן) בידו וחבט בפרצופו באגרוף. לדבריו, ניסה לצלם את הנאשם, אך כיוון שנבהל, הטלפון נפל לכביש ונדרס על ידי רכב חולף. לכך הוסיף המתלונן את המילים: "אבל הוא לא היה חדש". לדבריו, הנאשם ירק על האוטובוס, קילל, ירק עליו (על המתלונן),

נכנס למכוניתו ונסע. לדבריו, הנוסעים רצו להזמין אמבולנס, אך הוא עצמו היה בהלם ולא היה מעוניין בכך. אחד הנוסעים פנה אליו וביקש לשלוח אליו תמונה שצילם של מספר הרכב (של הנאשם), אך הוא (המתלונן) אמר לו לדבריו שאין לו טלפון. בהמשך העדות הראשית אמר שלמחרת קנה טלפון חדש, והנוסע העביר לו את התמונה. אלמלא תמונה זו לא יכול היה לדבריו להגיש את התלונה שהובילה למשפט. מאוחר יותר ביום התקרית פנה לתחנת המשטרה להגיש תלונה. לגבי הטלפון אמר בחקירתו הנגדית: "הטלפון טוטאל לוס, אבל בסדר הוא לא היה יקר".

7. בחקירתו הנגדית טען המתלונן שהנאשם חסם אותו, וגרם לו לבלום את האוטובוס שהיה בנסיעה. המתלונן הכחיש את טענת הנאשם שסגר את חלון הנהג, ועמד על כך שהנאשם פתח את החלון עד הסוף. לדבריו, אין זה נכון שניתן לפתוח את החלון רק עד מחציתו. לדבריו, לא הצליח להדוף את הנאשם, שמשך בידו לכיוון החוצה מן האוטובוס וחבט באגרוף בלחי שמאל שלו (של נהג האוטובוס). המתלונן הדגיש שלא נחבל בפניו אך חווה השפלה. המתלונן טען שבניגוד לעדות השוטרת שגבתה את עדותו הוא לא הראה לה במהלך החקירה את תמונת מספר הרכב של הנאשם, אלא רק למחרת כשקנה טלפון חדש התקשר למי שצילם וקיבל ממנו את התמונה. בחקירתו הנגדית השיב לשאלה מדוע לא אסף את הטלפון מן הכביש כך: "לא עניין אותי הפלאפון... הטלפון שולי. אמרה לי תביא קבלה, אמרתי לה: לא צריך... אני לא תבעתי ולא ביקשתי כלום. לא הלכתי אפילו לביטוח", אך עמד על כך שהטלפון נשבר. המתלונן הכחיש את הטענה שקילל את הנאשם. המתלונן עמד על כך שהנאשם ירק לכיוונו, אך לא היה בטוח אם פגע בו. המתלונן אמר שנדמה לו שהנאשם היכה אותו באגרופו פעמיים ולא רק פעם אחת, אך אמר שאינו בטוח בכך.

8. עד הראיה, שהיה אחד מנוסעי האוטובוס, סיפר בעדותו הראשית שכשהאוטובוס שבו נסע ביקש להשתלב בכביש אחרי שהוריד נוסעים בתחנה הוא כמעט פגע ברכב אחר (רכבו של הנאשם). בצומת עצר הרכב האחר, נהגו יצא ממנו, ניגש לחלון והרביץ לנהג האוטובוס - תפס את נהג האוטובוס ביד אחת והרביץ לו ביד השנייה באגרופים. לאחר מכן החלו השניים לקלל זה את זה, ונהג הרכב הפרטי ניגש לדלתות האוטובוס והחל לבעוט בהן. אחר כך עזב נהג הרכב הפרטי את המקום בנסיעה. הוא עצמו צילם את לוחית הרישוי של הרכב הפרטי, ושלח את התמונה לנהג האוטובוס.

9. בחקירתו הנגדית סיפר עד הראיה כי ישב בחלקו האחורי של האוטובוס, אך באוטובוס לא היו הרבה אנשים, וכך יכול היה לראות את הפרטים שעליהם סיפר. לדבריו, רק לאחר האלימות סגר נהג האוטובוס את החלון. בתשובה לשאלתי חזר העד על כך שהאלימות כלפי הנהג הייתה "בעיקר אגרופים".

10. השוטרת שגבתה את עדותו של המתלונן העידה כי הנחתה את העד לשלוח את התמונה שהייתה ברשותו לז"ט, ואינה יודעת לאן נעלמה התמונה. שוטרת נוספת שביצעה פעולות רבות בתיק העידה שהשוטרים הגיעו לנאשם באמצעות צילום לוחית הרישוי שלו שנמסרה בעת גביית עדות המתלונן. העדה העידה שאינה יודעת אם התמונה הגיעה לתיק ואבדה או שמעולם לא הגיעה לתיק. העדה סיפרה שהנאשם הציע להשתתף בעימות, אך לפי הרשום בתיק לא התייצב כשהוזמן לעימות, אך היא אינה זוכרת כיצד הוזמן, אם כי היא מניחה על בסיס הרישומים בתיק שהיא שוחחה איתו עצמו.

הכרעה

11. העדות המרכזית בתיק זה היא עדותו של נוסע האוטובוס שהיה עד ניטרלי להתרחשות. עד זה אינו מכיר מי מהצדדים לעימות ונעדר כל אינטרס להטות את עדותו. עדותו בפני הותירה עלי רשם חיובי ואמין לחלוטין. בין היתר, הוא היה זהיר מאד בדבריו, ונמנע מלהשיב לשאלות שלא היה בטוח בתשובה להן. לעומת זאת, העד היה נחרץ בעדותו שהנאשם משך את המתלון בידו והיכה אותו באגרופים. עדותו נתמכת בעדותו של נהג האוטובוס שתאמה אותה בכל הנוגע לתקיפה עצמה. הנאשם הוא כמובן בעל אינטרס מובהק, וברור שעדותו של העד הניטרלי עדיפה על שלו. העובדה שעדות המתלון תואמת את עדות העד הניטרלי רק מחזקת אותה. יש לציין שגם לגבי המתלון קשה להאמין שהיה מבזבז את זמנו בהגשת תלונה במשטרה אילו מעשיו של הנאשם היו מתמצים בדפיקה על חלונות האוטובוס כטענת הנאשם. ההבדלים הקטנים בין התיאורים של המתלון והעד אודות סדר התרחשות העניינים (קודם תקיפה דרך החלון ואחר כך ניסיון להיכנס דרך הדלת או סדר עניינים הפוך) אינם פוגמים באמון בעדותו של עד הראייה. לפיכך, אינני מתכוון לנתח לעומק את הסתירות בין עדויות הנאשם (כגון הטענה במשפט שהקיש על חלון האוטובוס בעוד במשטרה טען שהיכה בחלונות, והטענה במשפט שביקש לברר את פרטי הנהג שאותה לא העלה בחקירת המשטרה). תמונות האוטובוסים שהגיש הנאשם חסרות כל ערך ראיתי. תמונות אלה אינן של האוטובוס הרלוונטי, שלטענת המתלון החלון בו נפתח במלואו ולא עד מחציתו (כמובן יתכן שהשניים מגדירים באופן שונה פתיחה מלאה של החלון). יתר על כן, התמונות שהגיש הנאשם כלל אינן מוכיחות שלא ניתן להכות את נהג האוטובוס דרך חלון הנהג גם אם הוא פתוח עד מחציתו כהגדרת הנאשם (במיוחד אם מושכים את נהג האוטובוס בידו כדי לקרבו לחלון).

12. לנוכח ניסוחו של כתב האישום (המייחס לנאשם מכת אגרופ אחת), עדות המתלון והעובדה שנטל ההוכחה המונח על כתפי התביעה הוא ברמה של מעבר לספק סביר, אני קובע שהנאשם משך את המתלון בידו דרך חלון האוטובוס והיכה אותו פעם אחת בפניו באגרופו (התביעה אף לא ביקשה שארשעו בכך שחבט במתלון יותר מפעם אחת). לפיכך, על בסיס עדותו של עד הראייה הנתמכת בעדות המתלון, **אני מרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.**

13. בכל הנוגע למכשיר הטלפון של המתלון אני מוצא כי לא הוכח ברמה הנדרשת במשפט הפלילי שהנאשם גרם לשבירתו. עדותו של המתלון בעניין זה לא נתמכת בכל ראיה נוספת, הסבריו בדבר המועד שבו קיבל את התמונה והאופן שבו קיבל אותה מעד הראיה ומועד העברתה למשטרה היו בעייתיים, כמו גם העובדה שבכל התייחסות לטלפון בעדותו הקטין המתלון מחומרת העניין עוררו ספק שמא ביקש בזמנו "להלביש" על התקרית האלימה גם נזק למכשיר בעל ערך כספי, וניחם על כך מאוחר יותר. השורה התחתונה היא שעולה ספק בעניין שבירת הטלפון, **ואני מזכה את הנאשם מן העבירה של היזק לרכוש במזיד.**

ניתנה היום, 6 בספטמבר 2022, במעמד הצדדים